

Kol Soteh

כל סוטה

גליון מספר: 103 לתאריך: 25/11/2016

עלון בלתי תלוי מיסודו של משה בן-חיים ז"ל ודני נמלי ייבדל לחיים ארוכים

An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIP and Dani Namali, long may he live

כל סוטה צוללים

Magazine editor: David Ellman

עורך העיתון - דוד אלמן

ניתן להגיע לכל עלוני "כל סוטה" החל מהראשון ב- 5/11/1976 ועד היום, זאת על ידי לחיצה על הקישור בתחתית המלבן הירוק. ניתן גם לסרוק את הסמל משמאל באפליקציה מתאימה בנייד.

אתר ארכיון "כל סוטה"

"Kol Soteh" Archive site

<http://www.d-ellman.com/divrei/other/soteh.html>

אז מה יש לנו? השבוע ב"כל סוטה"

נראה שידידנו בתפוצות וכאן מתחילים להתאושש מ-"תופעת טראמפ" שנחתה עליהם.

יורם מספר בכנות האופינית לו, על הרגשות אישיות במשפחה

אבי נותן דעתו על החריקות שבחקירות אצלנו בימים טרופים אלה

דוד משנה כוון ומתחמק מכל אלה שמנסים להבין אותו

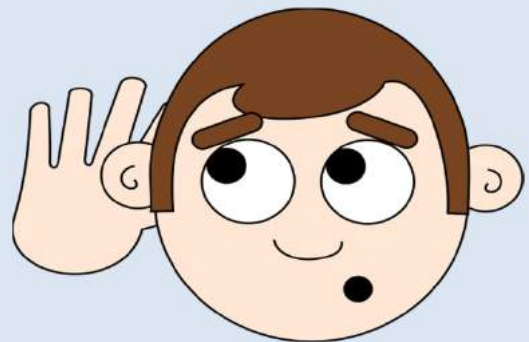
דודו מביא לנו תזכורת על תערוכת ציורים של מרקי הצייר

השבוע אנו למדים על הקיבוץ הנמצא בקצה הרכבל ההוא בצפון - קיבוץ מנרה

בפינת העברית אנו מגלים עוד מילים בנוסח "צ'ופצ'יקו של הקומקום"

דודו מתייחס למושג "אושר" בעזרתו של חבר ותיק בשם קפקא

בפינת הנוסטלגיה נוכל להזכר באותו טיול קיבוץ משוגע מלפני 8 שנים

לקישור כלשהו יש להשתמש בכתובת: telcomm@kfar-hanassi.org.il

For any contact use the address: telcomm@kfar-hanassi.org.il

פרורים מהאסלה

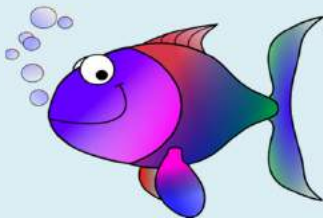

חבר אמיתי לא יתן לך לעשות שטויות..... לבד

אנחנו בעידן מוזר של טלפונים חכמים ואנשים טיפשים

לדאוג זה בערך כמו ללכת עם מטריה בצפייה לגשם

אינני אלוהוליסט. אני שותה רק פעמיים בשנה:
כשיש לי יום הולדת וכשאין לי יום הולדת.

אם נשפוט דג על פי יכולתו לטפס על עץ,
ברור שהוא יצא טיפש.

הסיסמה שלי היא "סיסמה שגויה".
בכל פעם שאני טועה המחשב מזכיר לי שה"סיסמה שגויה"

מבקש סליחה מכל מי שלא פגעתי בו.
סבלנות, אני עובד על זה.

מאחורי כל אישה משוגעת עומד גבר שגרם לכך.

אני לא עצלן.
אני רק נח לפני שאני מתעייף.

בזא אטמן ("שתול" של "כל סוטה")

*** בסיום הקריאה, לא לשכוח להוריד את המיים! - תודה

Moshe, Morris & Mr.D. / Yoram Benhaim

I started writing of my father for the 100th Kol Soteh Anniversary, but then came the election results and I became depressed and angry and just gave up on the world and on sanity (Mine included)! After a while and plenty of "I can not believe this shit" I decided to come out of my inner shelter and finish the article, so here it is.

A man of firm solid built and a sharp mind, was going to become a Vet but ideals took over and "forced" him to emigrate to a land he believed would be safe for Jews to live and prosper. On the way to the promised land he joined the British army and was stationed in what was then Ceylon today Sri - Lanka as a ground gunner for the Air Force. That is where he met Iris, a beautiful dark hair and blue eyes young woman who volunteered as a Nurse for the British army and was also stationed in Ceylon. Moshe was a corporal and Iris was an officer, so he was not allowed to talk to her which did not help Iris. He sure couldn't care less and pursued her until she gave in.

Circa 1948 the newly wed couple is emigrating to Palestine to build a free and just society on the border of Syria right under the Golan Heights.

A strict father and a basic loner who had at best two close friends since his youth in England. Mossi and Johnie knew Moshe well and had a deep respect for his intelligence and abilities and even for his somewhat cynical and critical view of people and the world.

As a young boy in London, England his father sent him to the "Cheder" to learn the Old Testament and the Jewish ways and Mitzvot. The teacher who was a Rabbi as many of them at the time were, was a nasty little shit who used to punish the boys by hitting them with a ruler on the tips of their fingers - try it once, it really hurts. That is where Moshe learnt to despise the ways of religion and became an avid secular and a Zionist (So what we all make mistakes - that is the "ism" part I am talking about).

I never really had the chance to get to know my father well and most of my knowledge of him as a man rather than a father figure came from bit and pieces I gathered from his only close friends, Mosi and Johny while I was allowed to come and join them on their Saturday afternoon "CHUG" that took place every week for many years in either Michal's, Rini's or Alise's home. It was fun to listen and lough with them, since that was the only place where they were free - kind of to just be themselves and make fun of the world and many members of the Kibbutz. Mosi bless his soul was hilariously funny while his huge balls always hung out of his shorts and the Ladies served Trifle and Tea. I miss those days and think of them often.

Last but not least a note to my good friend Mr. D.

Two issues I have with you my good man. One is your prediction of the election results and your assumption that Americans are smarter than Israelis and will reject the Orang Utan in droves!!!! REALLY ???? You know the old saying from Shakespeare (Maybe) regarding Prophecy and F....!!

The second issue is - CATS and your devotion to those creatures who by almost all estimates kill Billions of Birds and Mammals every year! Not very environmentally friendly animals are they?? Stop feeding the little creeps and stick to dogs. At least they only shit on lawns.

I wish Columbus would of stuck to his alcohol and whores and left the natives of "India" to themselves.

Wishing us all a better future than the present.
Yoram.

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

ועדת חקירה...

בארץ זבת חלב ודבש עוד משכבר הימים
החלה תקופת יובש חשוכת גשמים...
הקיץ חלף עבר לו גם הסתיו נעלם מן העין
רוחות, נשיאים, ברק ורעם אך ממטרים, אפס, אין...

מיד כמנהג המקום יצאה דרישה קולנית לוועדת חקירה
מבקר המדינה נזעק לבדוק מי האחראי למחדלי האטסמוספירה...
עיתונאי חרוץ וזריז פרסם בראש כותרות תחקיר:
ובו כהרגלו האשים את ראש הממשלה בתעתועי מזג האוויר...

אין לי ספק! הכריז הלז בבטחון כאשר כינס מסיבת עיתונאים
בפני קהל השומעים - שבאמיתות טיעוניו - היו ממילא משוכנעים...
לאחר תחקיר יסודי ועמוק גיליתי ממצא מדהים:
לראש הממשלה הזה יש קשר הדוק עם לא אחר מאשר - אלוהים...
מצויה בידי הקלטת סתר שבוצעה בבית כנסת ביום הכיפורים
בו נראה ונשמע בבירור רוח"מ מחליף עם הקב"ה דין ודברים...
מבטיח לעשות עבורו הכול ומוסיף כמובן בנימוס - "בלי נדר"...
ומוסיף בקריצה חברית שובבה - "סומך עליך" שיהיה בסדר...

נישא על מומנטום הגילוי פנה להשיב על שאלות התוהים:
אבל מה בעצם האינטרס בעיסקה של אלוהים??
זה כלל ידוע בכלכלה: מחסור בנוזל החיים בגלל עונת חורף שחונה
יוצר מחסור לעומת הביקוש ומצדיק עליית מחירים "די" הגונה...
והרי השי"ת * בכבודו ובעצמו הוא הממונה על רדת הגשמים
ויגזור לכיסיו התפוחים מיד חופן הגון של מזומנים...

א- הא! אמר מיודעינו ופניו קורנים וצוהלים
יש פה הפרה בוטה של כללי האתיקה והנוהלים
המוני חילונים חרדים, ובעיקר חקלאים מבוהלים
ישאו תפילותיהם השמימה ויקראו פרקי תהילים...
ואז הביבי ילחש על אוזני שותפו לקומבינה כמה מילים...
שערי הרקיע יפתחו ויתחיל לרדת רביב * ומטר, וגשם זלעפות
ומים רבים ינהרו אף יותר מהערבים לקלפיות...
ומנדטים נוספים יזרמו להוד ראש ממשלתו
כי ככה הרי ייעשה לאיש אשר האלוהים חפץ ביקרו...
ולעניות דעתי הקובעת... זו ממש סכנה לדמוקרטיה
שלא לדבר על שלטון התשקורתקרטיה...

* השי"ת = השם יתברך

** רביב = גשם

אבי

השגעון התורן שלי

מספרים לי כי תוחלת החיים בעולם גדלה. נו, טוב, אז עכשיו יש לי גם תוחלת, כמובן שעם התוחלת מגיעה גם תקופה של שגעונות חדשים.

השגעון התורן שלי הוא כזה: , השנה החלטתי להצטרף לקורס ריקמה בתל חי. והיה וישאל השואל "מה פתאום!!??", תשובתי פשוטה למדי: "אין השנה קורס לסריגה". על זה כבר נאמר: "אין חדש תחת השמש אבל יש הרבה דברים ישנים שאיננו מכירים"

יום ה' בשבוע הוא היום המיוחל ואני כולי חדור אוריה של חוט ומחט. מגיע לבית "ותיקי הגליל" ונכנס לחדר גדול בו יושבות כ-25 סבתות מכל הגדלים והצבעים. השעור הראשון עובר עלי במבטים מוזרים משהו ומעל לראשי המשתתפים מתנוסס סימן שאלה גדול. טבילת האש עוברת בניחותא סה"כ והשגעון התורן נכנס כנראה לשיגרה.

דבר ראשון שאני שם ליבי עליו הוא המזון הנמצא על השולחן. תבינו, 25 סבתות עם ממוצע של 5-8 נכדים אינו דבר של מה בכך. לאט לאט אני מבחין במספר גלילי חוט צבעוניים בהמציצים מבין שפע פריטי המזון. קבלתי את מחטי הראשונה!! אני גולש ועובר בקלות יתרה את מבחן האש הראשון. הצלחתי לשמור על רמה של פחות מ-5 דקירות לשעה באצבע כלשהי, ואל יקל הדבר בעיניכם!!

השלב הבא הוא הקשה. יש לקחת חוט בצבע על פי בחירתי ולהשחילו בקוף המחט! אתם מבינים מה זה אומר!!?? המחט הינה עצמאית ולא ממש ממושמת! החוט בכלל צוחק עלי וכעת עלי להשחיל אחד בשני וזאת כששניהם נעים ימינה ושמאלה בצחוק זדוני ורשע. למה? למה? מה עשיתי להם? מה זאת ההתעללות הזאת?

אבל מצאתי פתרון. הפניתי מבטי לתקרה ובשריקה נונשלנטית, כאילו לא אכפת לי, קרבתי את החוט למחט וברגע של חוסר תשומת לב מצידן... והינה חוט ומחט חוברים להן יחדיו!!

תמיד אמרתי שפסיכולוגיה של מחטים הינו דבר יעיל ורלוונטי. עובדה!!

כעת הדרך כבר סלולה לפני כאשר הסבתות קיבלו אותי ברצון וממש נחמד לי איתן. החוט ובעיקר המחט ויתרו על תעלוליהן ולרוב משתפות פעולה.

לשמאלכם תוצאה של שיתוף פעולה בין כ-עשרים וחמש סבתות צעירות, מחט אחת, חוטים בשלל צבעים ובן משק אחד עם שגעון ותוחלת חד גדיא... חד גדיא.....

(המשך יבוא....חחחח...חח.ח.ח.)

פרנץ קפקא התעורר הביט סביבו בעיניים מתבהרות ושאל את עצמו אם הוא חי. ניגש ללוח השנה וראה שהתאריך הוא ב' בתשרי תשע"ז. "אבל אני מת כבר תשעים ושתיים שנים איך זה יכול להיות" שאל את עצמו, ומיד ענה לעצמו בנחרצות שעד כמה שהוא מבין בין כה וכה אין הרבה הבדל, אז שיהיה. הוא ישב ליד שולחנו בביתו שבפראג וכתב את המילה "אושר", הביט בה ממושכות כתוהה על קנקנה, ואז משך בכתפיו והמשיך לכתוב כשהוא מורח את האותיות המתגבשות על הדף למילים באדישות משונה:

אושר

כאשר התעורר לחיים בראשונה רטט אפו הקטן בהתרגשות, עיניו השחורות והבורקות הציצו לכל עבר בלהיטות גדולה כמחפשות דבר מה. עד מהרה התברר לו שהוא רעב למשהו לא ברור. אילו יכול היה לגבש מחשבות למילים קרוב לוודאי שהיה אומר, אילו היה לו למי, שהוא מחפש משמעות.

פתאום הושטה יד מאי-שם ומשכה אותו ברכות אדישה מן הכלוב. תוך שניות נכבל ונעקד ברצועות עור שחורות כשהוא פרוש על גבו אל משטח חלק של מתכת קרה ורגליו פשוטות לצדדים. סכין חדה הופיעה פתאום והותירה חתך מדמם קלות בין שתי אוזניו הקטנות. החתך נצרב במהירות בקרן אור חמה ומבהיקה שעצרה את הדימום חיש מהר. מקל דק של מתכת הוחדר בזריזות דרך החתך ופילח את מוחו עד שנעצר בנקודה שכוון אליה באופן מדויק. גלי חשמל חלפו במקל המתכת והחלו לגרות את הנקודה. מהנקודה המגורה שבמוחו התפשטו והלכו גלי עונג אל עבר כל אברי גופו.

הוא שכב שם וגופו רוטט בעוצמה הולכת וגוברת. כעבור זמן לא רב הגיע לאורגזמה ולא היה מסוגל להפסיק אותה. עברו רק דקות ספורות מאז שהתעורר לחיים ועד שהאורגזמה החלה לשטוף אותו בגלי אושר אדירים. גלי האורגזמה הלכו וגברו כל העת והוא רק שכב שם עקוד אל פלטת המתכת הכסופה ונשטף בה עד שכמעט ולא יכול היה לשאת בה עוד.

"אז זהו האושר?" שאל את עצמו ומת.

תמונה שווה 1000 מילים

A picture = 1000 words

תמונה שווה 1000 מילים

A picture = 1000 words

לכל ישוב יש שם

החומר מובא בעיקר מ-"כוון חדש" - עלון וויתקי הגליל
עם המון תודה לארלה מיראון האחראית לפינה זו

והפעם קיבוץ מנרה

תחילתו של הקיבוץ בשנת 1943, אז נוסד ע"י גרעיני נוער מתנועת "הנוער העובד" וכן נוער שעלה מפולין וגרמניה.

במלחמת העצמאות נותק הקיבוץ ובסוף 1948 פונו כל ילדי היישוב. "מבצע יפתח" הביא לשיפור רציני במצב הבטחוני של היישוב.

בתקופת המלחמה נערכו בקרבת הקיבוץ "מבצע יעל" ו-"מבצע חירם"

שמו של הקיבוץ משמר את השם הערבי של המקום "מנארה" שפרושו מינרט או מגדלור. ועדת הלשון הממשלתית קבעה למקום את השם "רמים" וחברי הקיבוץ התנגדו בכל תוקף לשם זה. כדי להדגיש זאת מספרים במנרה את הקוריוז הבא: "קבוצת רווקים בני הקיבוץ הלכו לכוון רמות נפתלי להפגש עם הבנות שם. בדרך פגשו אדם ששאל אותם לאן פניהם. ענו צעירים "אנחנו מרמים והולכים לרמות". כנראה שהסיפור עבד וב-1964 אושר השם "מנרה" רישמית.

צוק מנרה הינו אתר תיירותי כשבמרכזו הרכבל הארוך ביותר בישראל והפרש הגבהים מתחלתו לסופו הוא 750 מטר.

במהלך מלחמת לבנון השנייה (2006) נפגעו כבלי הרכבל. האתר שוקם ונפתח שוב ב-2007

הלו, זה רדיו?

הצ'ופצ'יק של הקומקום או, כיצד מכנים בעברית

"ביסקוויט" = "מֶרְקוּעַ"

מֶרְקוּעַ הוא מין מאפה דק. השם מרקוע נגזר מן השורש רק"ע המציין שיטוח, כגון המילה רקיע - המשטח המבדיל בין מים למים בסיפור הבריאה, ובמילה ריקוע (של נחושת וכדומה).

"ג'אנק פוד" = "זֵלְלָת"

זֵלְלָת היא מזון בעל ערך תזונתי נמוך, לרוב עתיר קלוריות ורווי שומן, סוכר ומלח. המילה זֵלְלָת, השקולה במשקל המילה פֶּסֶלָת, משלבת זלילה וזול (נחות, חסר ערך)

מתיבת הדואר

from the mailbox

מייל שהתקבל מדודו פלמה

מרקי מרקוסון תערוכה

תערוכה למרקי מרקוסון בלב הקיבוץ (חדר האוכל)
יום שבת 26.11 בשעה 11:00 פתיחה הציבור מוזמן

דקי דוף כפר הנסיא

בין שמיים למיים.....

נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם Nostalgia Ain't what it used to be

זוכרים את הטיול "המשוגע" בנחל גוב? (28/3/2008)
שלא לדבר על המסיבה המטורפת בערב!!

